

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо
удосконалення механізму регулювання викидів
забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України “Про охорону атмосферного повітря” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 252 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити абзацом такого змісту:

“фонова концентрація забруднюючої речовини в атмосферному повітрі — концентрація забруднюючої речовини, яка міститься в одиниці об’єму атмосферного повітря, що піддається антропогенному впливу, яка розраховується експериментальним (за даними спостережень за станом атмосферного повітря конкретної території) або розрахунковим шляхом та зумовлена впливом всіх джерел викидів на цій території, включаючи транскордонне забруднення атмосферного повітря.”;

2) у частині першій статті 10:

абзац сьомий після слів “ефективності роботи газоочисних установок” доповнити словами “відповідно до Правил технічної експлуатації установок очистки газу, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища”;

в абзаці восьмому слово “виконання” виключити;

в абзаці дев’ятому слова “метрологічно атестовані методики вимірювань і повірені засоби вимірювальної техніки” замінити словами “методики вимірювань та засоби вимірювальної техніки, які відповідають вимогам законодавства про метрологію та метрологічну діяльність”;

доповнити частину абзацами такого змісту:

“вести щоденний облік часу роботи стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферу;

обладнати місця відбору проб стаціонарних організованих джерел викидів для вимірювання параметрів газопилового потоку з метою здійснення контролю за дотриманням затверджених нормативів дозволом на викиди.”;

3) у статті 11:

у частині другій слова “не менше одного разу на п’ять років” виключити;

у частині п’ятій після слів “органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища” доповнити словами “або через центри надання адміністративних послуг”, а слова “центральним органом” замінити словами “територіальним органом центрального органу”;

частину шосту після слів “центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища,” доповнити словами “або через центри надання адміністративних послуг”;

у другому реченні частини сьомої слова “екологічно безпечні технології” замінити словами “найкращі доступні технології”;

частину дев’яту виключити;

абзац перший частини десятої після слів “в атмосферне повітря” доповнити словами “стаціонарними джерелами (дозвіл на викиди)”;

у частині одинадцятій слова “заходів із зниження їх кількості” замінити словами “впровадження заходів щодо скорочення викидів”;

доповнити статтю після частини одинадцятої новими частинами такого змісту:

“Суб’єкт господарювання щороку подає до дозвільного органу звіт про дотримання умов дозволу на викиди та виконання заходів щодо здійснення контролю за дотриманням встановлених гранично допустимих викидів забруднюючих речовин у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Строки виконання заходів щодо скорочення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, затверджених у дозволі на викиди з метою досягнення нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин стаціонарних джерел не можуть перевищувати десяти років з дня затвердження таких заходів, якщо інше не встановлено законодавством. Строк виконання заходів щодо скорочення викидів не продовжується.”.

У зв'язку з цим частини дванадцяту і тринадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою і п'ятнадцятою.

частину п'ятнадцяту викласти в такій редакції:

“Порядок проведення робіт, пов'язаних з видачею дозволів на викиди, обліку суб'єктів господарювання, які отримали такі дозволи на викиди, встановлюється Кабінетом Міністрів України.”.

4) доповнити Закон статтею 11¹ такого змісту:

“Стаття 11¹. Видача дозволу на викиди

Видача (відмова у видачі) дозволу на викиди здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, протягом двадцяти робочих днів з дня надходження заяви та документів, необхідних для його видачі, безоплатно, відповідно до Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності” у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Подання суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою) заяви про одержання (анулювання) дозволу на викиди, а також надання (відмова у видачі, анулювання) такого дозволу на викиди здійснюються в паперовій та/або в електронній формах.

Для одержання дозволу на викиди суб'єкт господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, та суб'єкт господарювання, об'єкт якого знаходиться на території зони відчуження, зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, подає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища (через центри надання адміністративних послуг), а суб'єкт господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, — обласним, Київській, Севастопольській міським державним адміністраціям, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища (через центри надання адміністративних послуг):

документи, в яких обґрунтовуються обсяги викидів забруднюючих речовин, оформлені відповідно до вимог, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, в паперовій та/або електронній формі;

відомості, що підтверджують факт та дату опублікування в місцевих друкованих засобах масової інформації повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди із зазначенням адреси місцевої держадміністрації, до якої можуть надсилатися зауваження громадських організацій та окремих громадян, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

відомості щодо наявності висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами Закону України “Про оцінку впливу на довкілля” підлягає оцінці впливу на довкілля.

Підставами для відмови у видачі дозволу на викиди є:

подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу на викиди;

виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

одержання негативного висновку центрального (територіального) органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, щодо можливості видачі дозволу на викиди;

відсутність повідомлення місцевої держадміністрації про наявність або відсутність зауважень громадськості щодо видачі суб'єкту господарювання дозволу на викиди, що надається у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

У разі усунення суб'єктом господарювання причин, що стали підставою для відмови у видачі дозволу на викиди, повторний розгляд документів здійснюється дозвільним органом у строк, що не перевищує двадцяти робочих днів з дня отримання відповідної заяви суб'єкта господарювання, документів, необхідних для видачі дозволу на викиди, і документів, які засвідчують усунення причин, що стали підставою для відмови.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська, Севастопольська міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища анулює дозвіл на викиди з таких підстав:

наявність звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу на викиди;

наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення та ліквідації, якщо інше не встановлено законом;

наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця;

видача нового дозволу на викиди з моменту видачі такого дозволу на викиди.

Дія дозволу на викиди припиняється через десять робочих днів із дня прийняття (винесення) рішення про його анулювання або з дати видачі нового дозволу на викиди.

Призупинення господарської діяльності суб'єкта господарювання повністю або частково за рішенням суду за позовом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, здійснюється з таких підстав:

встановлення факту надання в заяві про видачу дозволу на викиди та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

провадження суб'єктом господарювання певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності, на які отримано дозвіл на викиди, із порушенням вимог законодавства, щодо яких центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, було раніше видано припис про їх усунення із наданням достатнього часу для їх усунення.

Відновлення господарської діяльності суб'єкта господарювання після призупинення можливе з дати отримання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, який ініціював призупинення, повідомлення суб'єкта господарювання про усунення ним усіх порушень.”;

5) текст статті 14 викласти в такій редакції:

“Викиди забруднюючих речовин, для яких не встановлено відповідних нормативів екологічної безпеки, допускаються у виняткових випадках лише з дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, суб'єкту господарювання, об'єкт якого знаходиться на території зони відчуження, зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища або через центри надання адміністративних послуг, за погодженням із центральним органом виконавчої

влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, а до другої або третьої групи, — обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища або через центри надання адміністративних послуг за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.”;

б) у статті 23:

у частині першій слова “накопичення і трансформації забруднення в атмосфері, його транскордонного перенесення” замінити словами “фонових концентрацій забруднюючих речовин в атмосферному повітрі”;

доповнити статтю частиною такого змісту:

“Порядок визначення величин фонових концентрацій забруднюючих речовин в атмосферному повітрі встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.”;

7) частину другу статті 32 викласти в такій редакції:

“Моніторинг у галузі охорони атмосферного повітря є складовою частиною державної системи моніторингу навколишнього природного середовища. Порядок організації проведення моніторингу у галузі охорони атмосферного повітря та запровадження обов’язкових автоматизованих систем контролю викидів забруднюючих речовин, визначення якості атмосферного повітря встановлюється Кабінетом Міністрів України.”;

8) у частині першій статті 33:

в абзацах шостому і сьомому слова “забруднюючих речовин в атмосферне повітря” виключити;

доповнити частину після абзацу чотирнадцятого новими абзацами такого змісту:

“недотримання вимог, передбачених Правилами технічної експлуатації установок очистки газу, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;”;

“необґрунтоване недопущення суб’єктом господарювання до проведення перевірок, органів, які здійснюють державний нагляд (контроль) у галузі охорони атмосферного повітря.”.

У зв’язку з цим абзац п’ятнадцятий вважати абзацом сімнадцятим;

9) текст статті 34 викласти в такій редакції:

“Шкода, завдана порушенням законодавства про охорону атмосферного повітря, підлягає відшкодуванню.

Методика розрахунку розмірів відшкодування збитків, які заподіяні державі в результаті наднормативних викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.”;

10) у пункті 1¹ розділу IX “Прикінцеві положення” слова “забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами” виключити;

11) у тексті Закону слова “підприємства, установи, організації та громадяни — суб’єкти підприємницької діяльності” в усіх відмінках замінити словами “суб’єкти господарювання” у відповідному відмінку.

2. Частину третю статті 2 Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) доповнити абзацом шостим такого змісту:

“Видача (відмова у видачі, анулювання) дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про охорону атмосферного повітря”.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**